



**UNIVERSITAT
JAUME·I**

**TREBALL FINAL DE GRAU EN MESTRA
D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA**

**ESTRATÈGIES
METODOLÒGIQUES PER AL TEXT
LLIURE**

Ana Duran Polo

Dolores Mallén Fortanet

Àrea Didàctica i Organització Escolar

2014/2015

JO CREC QUE PODRÍEM
APRENDRE SENSE ODIAR
EL QUE ESTUDIEM



FRATO'02

ÍNDIX

1. RESUM	Pàg. 5
2. PARAULES CLAU/DESCRIPTOR	Pàg. 5
3. JUSTIFICACIÓ	Pàg. 6
4. MARC TEÒRIC	Pàg. 7
4.1 PEDAGOGIA FREINET	Pàg. 7
4.2 CÉLESTIN FREINET	Pàg. 8
4.3 ESCOLA NOVA	Pàg. 9
4.4 OBJECTIUS	Pàg. 10
4.5 EL TEXT LLIURE	Pàg. 10
5. METODOLOGIA	Pàg. 13
6. RESULTATS	Pàg. 18
7. DISCUSSIÓ I/O CONCLUSIONS	Pàg. 19
8. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA	Pàg. 21
9. ANNEXOS	Pàg. 22
ANNEX I	Pàg. 23
ANNEX II	Pàg. 27
ANNEX III	Pàg. 29
ANNEX IV	Pàg. 32

Agrair al meu tutor supervisor Mario Viché el seu involucrament amb aquest treball i per oferir-me lectures, i ajut amb el tema.

També agrair a la meua família pel recolzament i ajuda rebuda, sense ells no hauria pogut fer aquest treball.

Donar les gràcies a Fernando, pels seus ànims, a Vicent per donar-me alè dia a dia per seguir endavant. I a la meua tutora del TFG, pel seu interès en acollir-me com alumna.

1. RESUM

La idea principal d'aquest treball teòric-pràctic és ressaltar la importància de l'expressió escrita amb l'alumnat de primària. Per a això, he investigat diverses tècniques per promoure el text lliure amb nens i nenes de segon cicle de primària del quart curs. S'ha estudiat les diferents formes de fomentar-la a partir de la creació d'activitats relacionades amb la manifestació escrita. Per a arribar a aquestes destreses m'he endinsat en la pedagogia de C.Freinet, i junt al meu tutor supervisor de pràctiques, Mario Viché, ha sigut aplicada a l'aula durant les meues pràctiques al CEIP Juan Carlos I d'Almenara.

Durant la meua estada al col·legi vaig dur a terme diverses unitats didàctiques on s'aplicaren tècniques d'escriptura per realitzar unes tècniques d'escriptura. Hem incitat a l'alumnat a escriure tant en la llibreta amb llapis com amb les noves tecnologies impulsant recursos innovadors. Les històries han sigut individuals, per parelles i col·lectives, sempre obtenint un molt bon resultat.

He gaudit amb les històries que dia rere dia han anat escrivint, i es podrà comprovar amb els resultats d'aquest projecte. Amb els textos lliures l'alumnat s'expressa i comunica tot allò que li inquieta, o que li agrada.

Els seus textos reflexen una imaginació, que hi ha que despertar i activar-la. Com diu un proverbi anònim "La imaginació és el llapis amb que el xiquet pinta les seves millors aventures", i això és el que amb aquest projecte i amb la pràctica d'ell, hem treballat, amb l'explotació de la imaginació i del que volen dir els més menuts i menudes.

2. PARAULES CLAU/DESCRIPTOR

Text lliure, innovació, escriptura, expressió, comunicació, Pedagogia Freinet

3. JUSTIFICACIÓ

Aquest projecte gira al voltant del text lliure a l'aula de primària. Com fomentar-lo, i com es porta a la pràctica la pedagogia de C. Freinet a l'escola de hui en dia. Per poder entendre aquest treball el que primer hem de tenir clar són unes idees genèriques.

Què és el text lliure?

És un escrit on s'assenyala allò que ú vol dir, redactar, expressar, contar, narrar, explicar sense cap mandat, ni instrucció. És independent. Un text lliure representa una redacció autènticament lliure. Ha de ser escrit quan s'experimenta la necessitat d'expressar, a través d'un llapis, un bolígraf, o un teclat el que sorgeix en el nostre interior.

En aquest cas el nen o nena escriu sobre allò que ells volen, que els inquieta. Allò que volen contar als companys i companyes, mestres i familiars. Idees, experiències i històries pròpies.

Com ha de ser?

El text lliure ha de ser lliure (Freinet C. 1960) és una redacció totalment lliure i espontània on es contenen els esdeveniments de la seva vida d'una manera senzilla, i individual. Ha de ser motivat amb una funció i una finalitat, ja bé siga per comunicar-se amb els seus companys i companyes, amb els familiars, o per enviar una carta. El xiquet o xiqueta experimenta la necessitat d'escriure de manera senzilla i natural, al igual que va tenir la necessitat de parlar.

Com emprar-lo?

Per poder desenvolupar el text lliure fem uns passos bàsics:

- ✓ La creació del text de manera individual i senzilla.
- ✓ La lectura en comú davant tot el grup, s'escolliran uns textos i es llegiran en veu alta així l'autor o autora li donarà l'èmfasi, entonació, interpretació al seu text.
- ✓ L'escriptura del text bé la trobem publicada a un bloc o en la llibreta individual. Les publicades seran les que perfilaran a nivell gramatical, lexical, accentuació i l'adequaran a la situació i al que l'autor vol expressar.
- ✓ Comentari sobre el text llegit. Els alumnes valoren i comenten el text.

Com motivar a escriure a l'alumnat?

Per poder motivar-los s'empren varies tècniques. Més endavant exposaré algunes que hem fet servir durant la meua estància en pràctiques.

El que es tracta es de crear activitats lúdiques i divertides, i es fa per treballar l'expressió escrita tant per a casa com per a l'aula. Al tractar-se de text lliure de vegades es deixa que siguin els alumnes els que elegeixen el tema, de vegades se'ls orienta segons el tema treballat a l'aula, però sempre despertant l'interès de l'alumnat. Però sempre que el tema siga escollit pel nen o nena estaran més motivats.

Per què és important el text lliure?

Sobre tot perquè amb el text lliure els xiquets i les xiquetes desenvolupen la seva imaginació i creativitat. És important que els diguem que ho estan fent bé, mai menysprear la seva feina.

Amb el text lliure podem observar quines són les inquietuds i els interessos dels nostres alumnes.

4. MARC TEÒRIC

4.1 PEDAGOGIA FREINET

Freinet es localitza entre els educadors identificats amb la corrent Escola Nova, que en les primeres dècades del segle XX, es rebel·la contra l'ensenyança tradicionalista, centrat en la cultura docent i enciclopèdica, proposant en canvi una educació activa al voltant de l'alumnat. El pedagog francès afegeix als ideals de la Escola Nova una visió marxista y popular, tant de l'organització del sistema escolar com el propi aprenentatge.

L'educador francès desenvolupà activitats com les classes-passeig i el diari de classe, i creà un projecte de l'escola popular, moderna i democràtica.

Per a Freinet l'activitat és el que orienta la pràctica escolar i l'objectiu últim de l'educació és formar a l'alumnat per al treball creatiu i lliure, capaç de dominar i transformar l'entorn i l'autonomia de les persones que el porten a terme. Un dels deures del professor, segons Freinet, és crear una atmosfera en l'escola, amb la fi d'animar als xiquets i xiquetes a experimentar, buscar respostes a les seves necessitats i preocupacions, ajudar i ser ajudats pels seus companys i companyes de classe i professor/a.

Altra funció del mestres o mestra és col·laborar amb l'èxit dels estudiants. Es tracta de no desmoralitzar l'alumnat amb els seus errors, si no ajudar a superar l'error.

Freinet proposa una pedagogia en el que l'aprenentatge resulta d'una relació dialèctica entre la teoria i la pràctica.

Freinet no ha creat un mètode pedagògic rígid doncs els nens aprenen per la peculiaritat de la seua raó. Jean Piaget (1896-1980) va elogiar els mecanismes d'aprenentatge emprats per aquest. La pedagogia Freinet es basa en quatre pilars: la cooperació (per a construir un coneixement de la comunitat), comunicació (formalitzar-la, transmetre-la i difondre-la), la documentació, l'anomenat llibre de la vida (per registre diari dels fets històrics), i l'afecte (com un vincle entre les persones i el coneixement que sostenen).

Freinet dedicà la seua vida a desenvolupar tècniques d'ensenyança que funcionen com la llibertat d'expressió i l'activitat de la cooperació, amb la fi de crear una nova educació. Es va involucrar en aquesta tasca ja que considerava l'escola del seu temps una institució alienat de la vida i la família. Hi havia que posar al mateix nivell d'igualtat i camaraderia al professor i els alumnes.

Amb la intenció de proposar una reforma integral de l'educació francesa, Freinet va reunir als seus experimentats alumnes de un sistema anomenat Escola Moderna. Entre les principals "tècniques Freinet" són la correspondència entre les escoles, els diaris de classe, text lliure, l'escola cooperativa, el contacte freqüent amb els pares i mares i, els plans de treball. El professor/a s'oposa a la utilització del llibre de text a l'aula doncs creu que no tenen relació amb les necessitats dels xiquets i xiquetes. Per a Freinet, tot coneixement és el resultat del que ell anomena tanteig experimental – l'activitat de formular hipòtesis i provar la seva validesa- i és a l'escola a qui li correspon aquesta tasca d'oferir aquesta oportunitat als nens i nenes.

4.2 CÉLESTIN FREINET

Freinet va néixer a Gars l'any 1896, un poble francès dels Alps Marítims. Una part de la seva infantessa la va passar ajudant els seus pares tot treballant al camp, també va assistir a l'escola però la seva opinió sobre l'educació que va rebre en aquells moments no va ser gaire bona.

Freinet va estudiar magisteri a l'Escola Normal de Niça al 1913. Al 1916, en plena guerra fou ferit en un pulmó i quedà tocat per espai de quatre anys convalescent en un hospital.

En 1920, fou anomenat mestre adjunt d'una Escola de dues unitats en Bar-Sur-Loup dels Alps Marítims. A causa de la seva ferida i la insatisfacció de la seva preparació professional l'insten a preparar-se l'examen d'inspector de primària. En aquesta preparació llegeix obres de Marx i Lenin i la dels pedagogs de l'escola moderna i els seus antecessors.

L'any 1922 és nomenat professor de l'Escola primària Superior de Brignoles. Però la nova feina el torna a defraudar i torna de mestre a l'Escola de Bar-Sur-Loup, ara ja té clares inquietuds de dur a pràctica amb els seus alumnes una pedagogia diferent. Al 1923 acudeix al II Congrés de la Lliga Internacional per la Nova Educació, i se n'adona que per portar a terme una pedagogia diferent li fan falta molts mitjans. Des d'aleshores es llença de ple en la línia reformista: ha iniciat el text lliure, havent percebedes l'interès que mostren els nens i nenes per una cursa de cargols; més tard impulsarà la correspondència interescolar. D'aquest moment és el fulletó *No als llibres de text*. L'impremta comença a utilitzar-la al 1926 en les activitats amb els seus alumnes. I l'any 1927 es casà amb Élise Freinet i publicà el seu primer llibre "La impremta a l'Escola". En aquest mateix any fundà la Cooperativa de l'Ensenyament Laic (CEL) a Canes i apareix el butlletí mensual "La impremta a l'escola", aquest moviment en dos anys ja té 200 socis, doncs l'interès per la renovació pedagògica va lligat en aquest moviment a motivacions socialment transformadores.

Al 1932 va aparèixer el primer fascicle de la famosa Biblioteca de Treball (BT). Per comprometre's políticament acabà siguent destituït de l'escola pública que regentava al 1933. Però ell continuà amb la seva militància cívica i pedagògica. Fundà cooperatives camperoles i el CEL cada vegada té més deixebles. Basant-se en el seu sistema publicava llibres sobre tècniques didàctiques. Inclús l'any 1936 va participar directament en l'acollida d'infants refugiats de la guerra d'Espanya. L'any 1940 els alemanys el van detindre i el van empresonar a un camp de concentració, conseqüència d'açò la CEL es va desfer. Tot el temps que passà al camp de concentració reflexiona sobre l'educació i escrigué les seves idees pedagògiques.

Una vegadfa acabada la II Guerra Mundial, el 1945, tornà a organitzar la CEL, i retorna a publicar la revista "L'éducateur". Per les seves col·laboracions polítiques li comporta greus problemes tant polítics com personals.

En 1947 tornà a l'escola de Vence, i al 1951 va crear l'Institut Cooperatiu de l'Escola Moderna (ICEM). Deu anys després a Brussel·les fou creada la Federació Internacional de Moviment de l'Escola Moderna.

Célestine Freinet mor a l'octubre del 1966.

4.3 ESCOLA NOVA

L'Escola Nova és un moviment pedagògic que s'inicia a diversos països de l'Europa occidental a finals del segle XIX i consolidat en el primer terç del segle XX. Es tracta d'una corrent de caràcter lliberal que critica l'escola tradicional d'aleshores, la qual era massa formal i passiva, el mestre molt autoritari, la relació professor-alumne de submissió i predominava l'aprenentatge memorístic. L'Escola Nova és una alternativa a l'ensenyança tradicional, amb uns principis derivats d'una comprensió de les necessitats de la infància. Té com a base la psicologia del desenvolupament infantil. Proposa un alumnat actiu que pot treballar dins de l'aula els seus propis interessos com a persona i com a xiquet o xiqueta, convertint-lo en el centre del procés d'ensenyança-aprenentatge. El professor o professora deixarà de ser el punt de referència fonamental i es convertirà en un orientador de la vida en l'aula al servei dels interessos i necessitats de l'alumnat.

L'educació ha de assegurar al xiquet o xiqueta la possibilitat de viure la seva infantessa feliçment, de manera que siga capaç d'expressar-se i alliberar-se per a arribar a ser un ciutadà pròsper en el futur, amb la capacitat de realització i amb la destresa tècnica.

És fonamental crear un nou ambient educatiu, amb un clima de lliure activitat, readaptant l'escola al medi i reduint la barrera artificial entre la vida escolar i la extraescolar.

Montessori dissenyà materials escolars i mobiliari flexible para que els nens desenvoluparen els sentits i la intel·ligència. Freinet va defensar els plans i la biblioteca de treball i el text lliure basats en la impremta, per a fomentar la creativitat i autonomia del xiquet. Dewey planejà l'educació com a mitjà per consolidar les necessitats socials recolzant la formació de persones independents amb capacitat de cooperar entre si. Audemars i Lafendel centren com a punt de partida, per a l'aprenentatge i previ desenvolupament del nen, l'activitat manual de la construcció, doncs és la seva afició dominant.

A pesar de la diversitat metodològica que caracteritza al moviment de l'Escola Nova, tots els mètodes tenen unes característiques comunes que permeten diferenciar-los clarament de la metodologia emprada en l'escola tradicional. De forma democràtica, els alumnes i mestres construeixen els continguts curriculars a partir dels interessos i motivacions dels xiquets i xiquetes, refutant el manual escolar de l'escola tradicional i llibres com a tal..

Els pilars bàsics són el respecte per la individualitat, la cooperació i la creativitat.

Quatre educadors són considerats precursors del moviment d'Escola Nova: Jean-Jacques Rousseau, Pestalozzi, Froebel i Herbart. Aquests pedagogs ficaren les bases teòriques de l'educació contemporània que, en bona part, segueix vigent en l'actualitat. Els seus hereus, i molt especialment el moviment de l'Escola Nova, reconeixen en tot moment l'autoritat d'aquestes figures pedagògiques com el suport de la seva teoria i praxis educatives.

4.4 OBJECTIUS

GENERALS	ESPECÍFICS
✓ Conèixer la metodologia Freinet i aplicar-la a l'escola	✓ Que el xiquet i la xiqueta puguin expressar-se i alliberar-se.
✓ Integrar l'escola al medi social i cultural.	✓ Crear el desig la necessitat d'escriure.
✓ Adaptar l'educació a les noves tecnologies.	✓ Tornar sensible als alumnes a les motivacions que li oferim.
✓ Educació centrada en el nen i el seu entorn	✓ Aprofitar les creixents possibilitats de la personalitat infantil.
✓ Expressió lliure.	✓ Donar visibilitat a les vivències i inquietuds amb l'expressió dels nens.
✓ Crear una escola del poble.	✓ Que el xiquet/a es senta escoltat.
✓ Donar la paraula als alumnes. Donar-los un paper actiu.	✓ Comunicació interactiva.
✓ Formar infants joves, feliços i lliures.	✓ Facilitar el desenvolupament del pensament crític i reflexiu.
✓ Respectar la diversitat i la diferència.	✓ Fomentar l'autonomia

4.5 EL TEXT LLIURE

Com ja he dit el text lliure és aquell, que l'alumnat escriu quan ell vol i sobre el que a d'ell li interessa. I per a això cal assolir una escriptura motivada i comunicativa, centrada en el fons i en les idees. Freinet posa molt d'èmfasi a diferenciar-lo d'altres activitats, com per exemple les redaccions de tema lliure que l'alumnat ha de fer en un moment determinat. És important saber que s'aprèn a escriure escrivint molt, val la pena escriure molts textos breus i sovint, que pocs i llargs. L'escriptura sempre ha de ser comunicativa, interactiva amb receptors reals, ve siga el mateix professor, companys i companyes, receptors imaginaris, etc.

El paper del mestre o de la mestra és molt important doncs per a molts alumnes el seure's a escriure no és tasca fàcil, aleshores hi ha que motivar-los i proporcionar els coneixements per enfrontar-se amb èxit amb el treball de producció. Aquests coneixements seran de tres tipus:

- ✓ Vivències (de la seva vida, del poble, de les vacances, festes del barri...).
- ✓ Il·lusions, somnis o inquietuds.
- ✓ Tècniques concretes: pel·lícules, llibres llegits,

Amb aquests trets el nen o nena es troba en el seu ambient i ens és més fàcil conèixer la seua realitat, els seus interessos, les seves inquietuds. Com diu Freinet "La unim a la vida (l'escola)".

El text lliure és un document que ens permet el coneixement minuciós de la vida del xiquet o xiqueta, i a la vegada és un instrument que a ajuda al desenvolupament del pensament infantil duna manera lliure i creativa.

I a partir d'aquests text es treballa el valor terapèutic entre altres. Doncs el xiquet/a escriu allò que sent, pensa i ho domina per expressar-ho, crea la necessitat de voler contar però ell o ella ha d'analitzar la realitat que li ha tocat viure per poder dur a terme la pràctica del text lliure, aleshores es crea l'instrument per a la construcció de coneixements. També treballa la capacitat de solucionar conflictes amb els alumnes

Una vegada construït el text el nen o nena fa la lectura davant de tots els seus companys i companyes treballant la dicció, entonació, modulació de la veu, i tot seguit la correcció ortogràfica, lèxica i gramatical. Moltes vegades quan el nen o nena fa la lectura del seu propi text se n'adona d'alguns errors i ho corregeix a l'instant.

La pràctica del text lliure "Ens permet, per fi, sobrepassar en l'estudi de l'idioma el regne de la teoria i accedir a la construcció viva, inclús al medi, de la nostra llengua" (Freinet, C., 1973, p.87). Després d'escrit el text ve la millor activitat, segons diu Freinet i és la de perfilar el text.

TEXTO LIBRE
Pedagogía Freinet

Preparación de hombres libres					
Método natural: Expresión y comunicación		Ensayo experimental: Expresión Libre: el niño como persona		Cooperación Aceptación y valoración de la espontaneidad	
Educación realista				Trabajo	
Admiración por los progresos culturales	Enfrentamiento a la enseñanza libresca	Bondad de la naturaleza humana	Papel activo del alumno	Aceptación de individualidades	Enriquecimiento mutuo
Rabelais					
Montaigne		Rousseau		Pestalozzi	

Extret de l'article: Sentido y significado actual del texto libre: bases para un debate de Begonia Vigo

En el text lliure l'expressió i la valoració de l'espontaneïtat enforteixen el paper actiu de l'alumnat en els processos d'ensenyança-aprenentatge. Les idees de Montaigne o Rousseau, també desenvolupades per Pestalozzi, sobre la confiança en el ser humà i l'atenció al nen com a persona fonamenten l'assaig experimental que hi té lloc en la pràctica del text lliure.



5. METODOLOGIA

La metodologia emprada al treball de TFG es basa en recollir documentació sobre el text lliure per a després fer una aplicació en l'aula, cal dir que en aquest centre ja s'ha iniciat un treball sobre l'escriptura. Ha sigut variada segons cada setmana. La classe té un bloc on hi ha un apartat que es diu "taller d'escriptors" i és a la revista on cada setmana l'alumnat publica la seva història trobem varies classificacions:

TEMÀTICA	DESCRIPCIÓ
Històries fantàstiques	En aquest apartat els alumnes escriuen aquelles històries imaginaries. De vegades els protagonistes són ells i elles, altres vegades són inventats.
Històries reals	Fan descripcions de coses que els han passat. D'històries que els avis els han contat, relats que han estudiat a classe, del que han viscut.
Pobles i viatges	En aquest podem trobar històries de les excursions que han fet durant el curs.
Festes i tradicions	Els textos que trobem són de festes viscudes per ells, festes del poble, de Nadal, tradicions del poble.
Poesies	La poesia que trobem en aquest apartat podem comprovar que la temàtica és totalment lliure, hi ha qui la dedica a l'amistat, a la mascota, a un objecte... Que no segueix una mètrica.
Concurs escolar Sambori 2015	Tots els anys es realitza el concurs d'escriptura Sambori. Ací trobem les històries escrites pels alumnes que han volgut participar. Aquestes històries després s'han fusionat per fer el llibre "Els nostres samboris".

La metodologia emprada sempre era la més motivadora possible i intentat introduir les noves tecnologies sempre que fos possible. Sabem que la realitat és que no tots i totes tenen accés a d'elles, però a les reunions de pares i mares sempre se'ls orientava a llocs públics amb ordinadors i internet a l'abast dels seus fills i filles. "Normalment tindran vostès tots el dies en la seva classe de 7 a 12 textos lliures. Si no aconsegueixen aquest ritme és perquè hi ha alguna cosa que no funciona bé en la seva tècnica d'aplicació o perquè els seus alumnes encara no s'han integrat a l'atmosfera de simpatia i de treball de la classe." (Freinet, C., 1969, p. 53). Doncs a la nostra classe si aconseguíem el ritme, aleshores deduïm que la tècnica emprada sí era la correcta. Els alumnes saben des de principi de curs que totes les setmanes els divendres hi ha lectura de textos escrits tant al bloc com a la llibreta. Així que ells escriuen del que volien. Però de vegades els donàvem pautes, doncs de vegades es troben estancats i no saben per on començar a escriure.

Nom de la unitat didàctica	Temporalització
<i>Escriure per escriure</i>	4 setmanes 4 sessions Del 2 al 27 de Febrer
Activitats	
Què ha passat? 1 sessió Tria una foto 1 sessió Fem una història entre tots 2 sessions	
Nivell per al que han sigut dissenyades	
Nens i nenes de entre 9 i 11 anys de 4at de primària.	
Objectius didàctics	Continguts
<ul style="list-style-type: none"> - Formular preguntes. - Fomentar el text lliure. - Adaptació a les noves tecnologies. - Impulsar el pensament crític. - Fomentar l'autonomia. - Saber observar atentament. - Controlar les emocions. - Proposar una conclusió. - Despertar la curiositat. - Activar la imaginació. - Fomentar el treball col·lectiu. - Ser democràtics. - Fomentar la cooperació. 	<ul style="list-style-type: none"> - Recerca de la informació necessària. - Selecció de dades rellevants. - Desenvolupament del cos argumentari. - Elaboració d'una notícia. - Elaboració d'una història. - Elaboració d'una història oberta i col·lectiva. - Llegeixen atentament el que escriuen els companys per continuar la història. - Llegeixen en veu alta, per a tots i totes. - Correcció col·lectiva.
Avaluació	
En cada activitat els aspectes comuns que hem valorat són:	
<ul style="list-style-type: none"> - L'alumnat agafava la iniciativa per escriure. - Relació de l'escriptura amb els seus interessos. - Diferenciació entre diferents tipus d'escriptura: notícia o història. - Cooperació amb els companys y companyes. 	
Valoració personal	
En conjunt ha sigut una experiència molt enriquidora i satisfactòria. He insistit molt amb que el text lliure és lliure i en aquestes activitats els hem orientat, motivat a l'escriptura. Sempre no era així. Però de vegades els ajudàvem a escriure, ells escrivien lliurement sense pautes, el que volien, relacionat amb el que exposàvem. Però ells i elles elegien si fer una notícia o una història. El únic que fèiem amb les activitats era despertar l'interès de voler contar.	

Títol de l'activitat	Què ha passat?
Nombre de sessions previstes	1 (ANNEXE I)
1. Introducció	
<p>Al entrar a classe ens hem trobat amb l'aula desmuntada. Taules i cadires per terra, llibres de la biblioteca de l'aula per terra, gots bruts, raspalls de dents, taques de sang, una sabata... Pareix que algú ha passat la nit a la nostra classe. Hi ha un missatge a la pissarra "La panderola ja no vola" i aleshores se n'adonem que falten els llibres de la prestatgeria "La Panderola un tren que vola".</p>	
2. Tasques	
<ul style="list-style-type: none">- Observar detingudament la situació de l'aula i anotar a la llibreta les dades que creguen més rellevants.- Contestar a preguntes formulades pel docent.- Formular-se noves preguntes.- Intercanviar informació i opinions amb els companys i companyes.- Escriure una notícia o una història del que ha passat.- Llegir la notícia o història en veu alta.- Recordar entre tots alguna norma d'accentuació i de gramàtica.	
3. Metodologia	
<p>El primer ha sigut sorprendre a l'alumnat amb l'escenari, i després motivar-lo i crear-li la necessitat d'escriure i contar el que ha passat. Els hem formulat preguntes i després ells se n'han formulat per a arribar a alguna conclusió. Han fet de periodistes, detectius i policia. I després s'han vist obligats a contar el que ells i elles pensen que ha passat i qui ha sigut. Després una vegada feta la notícia la fem llegir en veu alta i entre tots els i les alumnes elegeixen la notícia que més els agrada.</p>	
4. Estratègies d'ensenyament-aprenentatge	
<p>Primer els motivem a que observen i que ells imaginin el que ha passat. Tots volen parlar, aleshores els convidem a que escriguen tot allò que ells pensen que ha passat, que enumeren totes les dades que creguen importants, per a arribar després d'un debat oral.</p>	
5. Espais i recursos	
<ul style="list-style-type: none">- Recursos materials: llibreta, llapis, diferents materials per crear l'escena en aquest cas tenim materials com: una espasa, un barret rus, maquetes d'afaitar, gots, antifaç, llençol en forma de corda, una sabata, llibres, cadires, taules..., pissarra i pissarra digital- Recursos personals: el tutor, director, altres companys mestres i els propis alumnes.- Recursos espacials: l'aula.	
6. Us de les TIC	
<p>Fem ús en tot moment de la pissarra digital per anotar preguntes i dades.</p>	
7. Avaluació de l'activitat	
<ul style="list-style-type: none">- Ha observat atentament l'escenari.- Ha contestat a les preguntes correctament.- La notícia o història està relacionada amb l'escenari.- Ha compartit informació amb els companys- Lligem amb èmfasi el que han escrit.	
8. Valoració de l'experiència	
<p>Aquesta activitat ha sigut molt entretinguda. He pogut observar com els nens i nenes han despertat la seua imaginació i han creat una història, una notícia que pareix real. Tot l'alumnat tenia ganes de dir, tots pensaven, cregueren, observaren, compartiren inquietuds, i sobre tot necessitaren escriure-ho.</p>	

Títol de l'activitat	Tria una foto
Nombre de sessions previstes	1 (ANNEXE II)
1. Introducció	
<p>Com una foto o un dibuix pot despertar la curiositat dels alumnes? Ells seran qui a partir d'una foto crearan una història, aquella que la foto li desperta. Aquella que creu, que imagina sols mirant eixa foto.</p>	
2. Tasques	
<ul style="list-style-type: none">- Observar detingudament les fotos exposades i elegir-ne una. Aquella que ha despertat l'interès i la curiositat.- Formular-se preguntes.- Escriure una història del que la foto li suggereix.	
3. Metodologia	
<p>En primer lloc el mestre els dona algun consell de com fer un text d'argumentació, quines són les seves fases. Preparam unes fotos de diferents revistes, les deixem dispersades pel sòl de classe i van venint a agafar-ne una, aquella que li desperta curiositat. A partir d'aquest moment l'alumne intenta esbrinar el perquè de la foto, del que veu, i ja li creem la necessitat de contar-nos que li inspira la foto. Després llegim les històries en veu alta i els companys i companyes elegeixen la que més els ha agradat.</p>	
4. Estratègies d'ensenyament-aprenentatge	
<p>Primer els motivem a que observen i que ells imaginem el que diu cada foto. Primer ho fan oralment. Hi ha qui demana ajuda al company o companya. Hi ha qui canvia la foto perquè la del company li diu més coses que la que ella té. Al final escriuen el que ells han decidit i volen. Escriuen lliurement, sobre el que la foto els desperta.</p>	
5. Espais i recursos	
<ul style="list-style-type: none">- Recursos materials: llibreta, llapis, pissarra digital, revistes velles, tisores, pegament- Recursos personals: el tutor, els propis alumnes.- Recursos espacials: l'aula.	
6. Us de les TIC	
<p>Fem ús en tot moment de la pissarra digital per anotar preguntes i dades.</p>	
7. Avaluació de l'activitat	
<ul style="list-style-type: none">- Ha observat atentament les fotos.- S'ha formulat les preguntes adequades per resoldre dubtes.- Ha compartit inquietuds amb els companys.- Lligem amb èmfasi el que han escrit.	
8. Valoració de l'experiència	
<p>Varen aparèixer conflictes quan faltaven pocs alumnes per elegir la foto, doncs el que quedava no els deia res. Però amb l'ajuda dels companys intercanviaren fotos uns, altres els ajudaren a imaginar. En principi no veia que funcionés. Però en veure el resultat i la il·lusió de l'alumnat, vaig vore que va ser un èxit. Era hora d'eixir de canviar de matèria i volien continuar escrivint sobre el que la foto els va animar.</p>	

Títol de l'activitat	Fem una història entre tots
Nombre de sessions previstes	2 (ANNEX III)

1. Introducció

Al bloc de classe hi ha tres històries que el mestre ha començat. Sols hi tenen una frase inacabada, i la història l'han de seguir entre tots. Al no haver suficients ordinadors en l'aula d'informàtica, la meitat de la classe va a l'aula d'informàtica i l'altra es queda a classe on sols hi ha un teclat i la PDI. Ho fem en dos sessions, perquè el següent dia canviaran d'aula.

2. Tasques

- Elegir una de les tres històries per continuar ampliant-la.
- No acabar la història, sols continuar-la i deixar-la oberta.
- Buscar una continuïtat al que ja hi ha redactat.
- En la classe on sols hi ha un ordinador, treballar la democràcia i la cooperativitat.

3. Metodologia

Dividim el grup en dos ja que hi som dos mestres a l'aula. Un es queda i l'altre porta la meitat de la classe i l'altre se'n porta a l'altra meitat a l'aula dels ordinadors. Tenen tres històries a elegir i ells individualment la van seguint. Mentre que els que estan a classe amb un ordinador han optat per elegir una història i es van passant el teclat. Decideixen entre tots seguir una història.

4. Estratègies d'ensenyament-aprenentatge

Sempre que els fas treballar amb l'ordinador es senten més motivats. I en aquest cas senten una inquietud per publicar la seva història ràpidament per a que li la segueixen els seus companys. El grup de l'aula d'un ordinador treballa més democràticament, arribant a un acord. I escoltant-se els uns als altres.

5. Espais i recursos

- Recursos materials: pissarra digital, teclat sense fil, ordinadors.
- Recursos personals: el tutor i els propis alumnes.
- Recursos espacials: l'aula i l'aula d'informàtica

6. Us de les TIC

Els fem anar a l'aula d'informàtica per fer ús dels ordinadors, i a classe treballem amb la pissarra digital i el teclat sense fil. Entrem al bloc de la classe i escrivim en ell.

7. Avaluació de l'activitat

- Deixen la història inacabada.
- La història agafa forma amb les aportacions dels alumnes.
- Es respecten amb les decisions preses.
- Es conformen amb l'elecció democràticament.

8. Valoració de l'experiència

Va ser una activitat diferent on tots i totes es motivaven per a escriure i que els seguien la història. Vaig veure inconvenients, com que no hi haguessin prou ordinadors per a tots. Jo l'activitat l'hagués dividit en dos activitats diferents. El continuar la història individualment, i fer una història col·lectiva una altra activitat. Doncs els que treballen en grup tarden més en publicar, doncs han d'arribar a un consens del que volen escriure, mentre el que ho fa individualment publica més ràpid.

6. RESULTATS

Els nens i nenes són els que decideixen que escriuen i quan. El text lliure com el seu nom indica és lliure, per tant no s'ha de donar un tema. S'ha confirmat que els alumnes totes les setmanes llegien històries escrites per ells, històries lliures, de tema lliure, però de vegades se'ls ha de motivar amb estratègies metodològiques com per exemple les activitats presentades

Cal dir que escoles o professors que segueixen la pedagogia Freinet de manera ortodoxa no hi ha. Però sí que hi trobem continuadors a moviments Freinet, que difonen moltes de les seves tècniques. Una de les qualitats d'aquesta pedagogia és que les seves tècniques es poden ajustar als contextos en què es practiquen, és a dir, s'adapten a l'escola del futur. Es pot afirmar que el moviment Freinet s'ha anat adaptant als nous temps, les seves tècniques han variat a causa dels canvis socials i pedagògics.

El que trobem hui en dia en el context que envolta als xiquets i les xiquetes, és una situació d'estrès, en el que quan més activitats extraescolars facen, millor per tindre al nen i la nena distrets. Música, esport, repàs, etc. I quan els deixem lliures per que juguen i siguin feliços?

Aleshores ens trobem en la necessitat de motivar l'escriptura. A classe s'utilitzen aquestes estratègies metodològiques, però durant el curs ells i elles tenen el bloc on escriuen lliurement, on ells són els que elegeixen el tema del que volen parlar, i el més interessant és que ells es comenten les històries, es corregeixen i sempre amb respecte, la qual cosa és molt important.

En aquest enllaç <http://tallerescritors.blogspot.com.es/> hi podem trobar moltes de les històries escrites pels alumnes, i com es comenten els uns als altres. No estan totes! Doncs s'ha d'oblidar que l'alumne decideix si escriure en l'ordinador o escriure a la llibreta. I amb aquestes històries com diu la vinyeta de Frato que he adjuntat un poc més endavant, escoltem i sentim la veu, les experiències i les preocupacions dels nostres alumnes, de l'infant, descobrim més sobre ells, sobre els seus gustos, la seva personalitat, les seves inquietuds. Despertem la seva imaginació i la rebem admirats de tot el que tenen per dir i per imaginar.

En cap moment s'ha d'obligar a escriure a classe sobre alguna cosa que l'alumnat no li agrada, sempre ha sigut temes motivadors i interessants per a d'ells.

L'experiència ha sigut molt bona, i pot ser s'han quedat coses al tinter, però he après molt com motivar l'escriptura, però sobretot, allò que amb ella podem aprendre i treure.

7. DISCUSSIÓ I/O CONCLUSIONS

Com a resultat del treball puc establir diferents conclusions referides a les estratègies metodològiques emprades per a l'escriptura de textos lliures. Primer parlar del perquè la necessitat d'escriure a classe i no sols individualment, també col·lectivament. Acabant parlant de la temàtica i el perquè de les estratègies metodològiques.

Moltes vegades per escriure un text els professors i professores ho tracten com si fossen deures de l'assignatura de llengua i això causa unes connotacions negatives com obligació o avorriment que tenen les tasques escolars. Però si els fem participants en veure que i com escriuen altres companys i el professor o professora, si el fem col·laborar amb els seus companys i companyes en l'elaboració del text i de la correcció els ajuda a aprendre a comunicar, a representar. Per això el millor és deixar escriure els alumnes a classe perquè realment practiquen i aprenen a fer-ho. No sols aprendran escriptura, també a reflexionar, a desenvolupar idees, a compartir. Així que de vegades hi ha que motivar l'expressió escrita a classe.

Com ha de ser eixa motivació individual o col·lectiva? El millor és de les dos maneres. No fer sempre una escriptura individual, doncs, de vegades els companys i les companyes es poden ajudar aprenent a buscar idees, a organitzar-les, a treballar en equip.

No sols s'aprèn escrivint, doncs si es va llegint el que s'escriu per trobar un significat a les paraules escrites, moltes vegades el que es pensa i s'escriu, quan fan la lectura veuen que els falta significat. Així que sempre quan fan un text després en classe el llegeixen per veure el seu significat. Moltes vegades se n'adonen que els falta alguna coma, o que l'expressió no era eixa exacta la que volien dir. Amb açò podem dir que parlar, escoltar i conversar és el principal instrument d'aprenentatge. Moltes vegades entre ells quan acaben d'escriure el text li'l llegeixen al company o companya a veure si li agrada o si el compren, aquesta tasca fa repassar l'ortografia, i saber si el que ha llegit reflexa el que volia dir.

Decidir que volen escriure, com quan i quant i la correcció forma part del procés d'escriure. Per això l'alumne ha d'aprendre a fer aquesta activitat de manera autònoma, és aquí quan el professor no li dona detalls del que ha d'escriure, doncs en el moment que ho fa s'impedeix que puguin planificar ells mateixos l'activitat. La feina del mestre o mestra no és corregir els escrits, si no ajudar l'alumnat a aprendre a corregir-se'ls donant-li pautes i orientacions no marcant-li els errors comesos.

Moltes d'aquestes accions no les diu Freinet però són pautes que poden ajudar a motivar l'escriptura dels alumnes. Si el professor o professora escriu amb ells, és una manera de practicar l'escriptura amb un expert, doncs dins l'aula l'expert o experta és el mestre o mestra, doncs ells ho saben tot. Així que tractar l'escriptura com una activitat espontània com parlar, a d'ells no els costarà tant agafar un llapis i un paper per ficar-se a escriure. *"Resulta molt més fàcil aprendre a cuinar sent marmitó d'un xef expert que llegint llibres de receptes o assajant sol a la cuina. La millor manera d'aprendre a escriure és també poder veure en acció un expert..."* diu Daniel Cassany.

Després de la lectura del text escrit per l'alumne si el mestre o mestra li explica a l'alumne les seves sensacions, el que ha entès, les impressions, i les sorpreses crea una reacció molt còmoda per a l'alumne, la sensació de validesa i és molt més formativa que no pas una correcció tipus: això està malament, això està bé, etc.

La millor manera d'intercanviar impressions és amb el diàleg, doncs és el millor instrument intermediari per posar en comú les impressions del escriptent i del lector, i per un recíproc aprenentatge.

Mai un professor o professora destruirà el producte dels alumnes. Sempre seran anotacions positives i recomanacions incitant a l'alumne a escriure més i més sovint. Hem de valorar-los per tot el que valen i simbolitzen.

I per últim mencionar sobre la temàtica com es parla de textos lliures, doncs la temàtica ha de ser lliure. Si els obliguem a parlar d'un tema concret podem crear un impacte al nen o nena negatiu ve perquè la temàtica no li agrada, o perquè es bloqueja i no li ixen les paraules. Aleshores el tema del que ells escriuen és aquell que té necessitat de contar, de compartir, d'expressar les seves idees. És ací que si el que volem és motivar-los a escriure hem de fer-ho d'una manera atractiva per a d'ells.

És molt enriquidor observar com uns nens d'una mitja de deu anys escriuen tan bé, amb tanta imaginació. Et fa sentir que tenen molt per traure, per ensenyar. Hi ha històries sobre l'amistat amb unes descripcions i uns sentiments tan reals i tan ben descrits que no pareixia una història de xiquets d'eixa edat. I després com al llegir la història l'autor o autora, ha emocionat a més d'un i d'una, perquè sentia el que estava llegint.

Per finalitzar cal ressenyar la magnífica labor dels xiquets i xiquetes alhora del seu desenvolupament acadèmic i social, doncs aquesta metodologia no només crea bons escriptors sino també bons companys que col·laboren entre ells. Crec fermament que aquestes estratègies metodològiques reforcen i milloren els coneixements a l'hora d'escriure, sense resultar una gran carrega per a d'ells i elles. La qual cosa fomenta la creativitat, autonomia, i la necessitat d'expressar-se per ser sentit tant per iguals com per adults.

8. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

8.1 BIBLIOGRAFIA

Camps, A., Colomer, T., Cotteron, J., Dolz, J., Ferrera, N., Fort, R., Guasch, O., Martínez, A.M., Milian, M., Ribas, T., Rodríguez, C., Santamaria, J., Utset, M. & Vilà, M. (2003). *Seqüències didàctiques per aprendre a escriure*. Barcelona: Editorial Graó.

Clanché, P. (1978). *El texto libre, la escritura de los niños*. Madrid: Editorial Fundamentos.

Freinet, C. (1974). *El método natural de lectura*. Barcelona: Editorial Laia S.A.

Freinet, C. (1973). *El texto libre*. Barcelona: Editorial Laia S.A.

Freinet, C. (1972). *Las invariantes pedagógicas*. Barcelona: Editorial Laia S.A.

Freinet, C. (1990). *Per l'escola del poble*. Barcelona: Eumo Editorial

Freinet, C. (1969). *Técnicas Freinet de la escuela moderna*. Mèxic: Editorial Siglo XXI.

Ibernon, F. (2010). *Les invariants pedagògiques i la pedagogia Freinet cinquanta anys després*. Barcelona: Editorial Graó.

Tonucci, F. (2004). *Quan els infants diuen prou!*. Barcelona: Editorial Graó.

8.2 WEBGRAFIA

<http://blogs.elcorreogallego.es/qigasetiza/2014/01/21/el-texto-libre-de-freinet/>

<http://revistaescola.abril.com.br/formacao/mestre-trabalho-bom-senso-423309.shtml?page=0>

<http://www.slideshare.net/fase/freinet-hoy-pedagoga-freinet-y-competencias-bsicas>

<http://grandespedagogosdelmundo.blogspot.com.es/2008/07/clestin-freinet.html>

<http://blocs.xtec.cat/arc2005/2013/10/16/textos-lliures/>

<http://c-freinet.blogspot.com.es/2010/11/el-text-lliure.html>

8.3 ARTICLES

GARCÍA GALINDO, R. (2010): "La pedagogia de Célestine Freinet: El educador." Revista de la Educación en Extremadura. AUTODIDACTA, Revista on-line. MALLART I NAVARRA, J. (1996): "L'ensenyament de l'expressió escrita, ara." Escola catalana, núm. 335

Recamanacions als centres educatius sobre l'expressió escrita. Inspecció d'educació. Àrea de Llengua. Curs 2009-2010.

VIGO, B. (2007): "Sentido y significado actual del texto libre: bases para un debate." Departamento de Ciencias de la Educación Universidad de Zaragoza.

9. ANNEXOS

Als annexos podem veure el resultat de les activitats de diferents nens i nenes de l'aula. I també hi trobem textos lliures, per comprovar que no sempre els orientàvem amb l'escriptura. Les orientacions eren puntuals, activitats puntuals per realitzar a l'aula.

ANNEX I

Una chanclo, una barreja, una esdrumola,
una percha, una llanterne, un abrigo, un
pen, un got de cafè, nines ruses, un
espasa

INFORME PER EL POUCA CIEL
TIFICA

- 1 6 o 7 persones
- 2 Si, que han passat la nit.
- 3 Si, que havia gent d'altres països
- 4 Si, que han begut.
- 5 Si, el llibre de la panderoleta.
- 6 Si, s'han barallat.
- 7 Si, an agut ferits.
- 8 An eixit per la sinestra
- 9 Per treure ingermació.
- 10 Pa no vore el alumnes.

Almeira 4 de març del 2015

COLLEGI

Una notícia d'expulsió

Ahir dimarts 3 de març del 2015
entraren a robar al col·legi cer
Carlos. Una banda estrangera, dos
francesos i dos russos. Es pel
els països. Van matar a varios te

Almeria 4 de març del 2015
Còrrer
Una banda estrangera, dos eren
francesos i dos russos. Es pel que per
els paisos. Van matar a varios també hi
ha sang. An de xet mines, es rose s,
gots de cafè, taronja pelada, han robat
el llibre de la panderola, han deixat
una notícia en la pizarra
La culpable ha sigut Rita Barbera tal
del calaner que es ve manejar i es
ve vindre a la classe del cep per
Cerro.

Sanc a terra, espasa, funder de
espasa, sabata, corda, gota de cafe, cullera
de cafe, planilla de sabata, gresca
de pirata, botella de aigua, cascalle de
dents, un pin, una moqueta de afetar,
tapons en terra, bruxola, gresca de pell,
llintana, llintana de cap, taules
i cadetes per fer un mosaic
a la pirata, llibres en terra

1 Quantes persones han estat? 4

2 Si

3 Si Rússia i França

4 Si Ols, cafe, aigua i taronja

5 Si, els llibres de la pandero

6 Si

7 Si

8 Per la finestra

9 Per a el pin

10 Porque no bolien que els rozen els xiquets

Almemara 4 de març del 2015

COL·LEGI D'ALMEVARA

Juan Carlos I

UNA NOTICIA

Robatori: A la classe 304 han robat 5 llibres de "la Pandero la".

Sang per la finestra, llanternes, espasa la funda, caixa de tapons per terra, botella de aigua, sang, sabates, antifasses, pedra de haver dormit, ~~silla~~ cadira i taules per terra, Barrets...

Un robatori a terres pareix ser que 4 persones buscaven llibres de la pandero la i han deixat un miratge a la pedreta

"EIXA PANDERO LA NO VOLA"

Han deixat pedres al cristall i una corda per la finestra. I taules a terra, tot molt desordenat.

Es demostra que han passat la nit. He ha un pun que pot ser una pista

ANNEX II.

VALENCIA

Es una vaca que esta teuta perquè vol anar a la plaça de bou i ho vol aconseguir


LA VACA MARCELINA
LA VACA EIX DE LA GRANJA

1 Marcelina, era una vaca que vivia a una granja de Extremadura. A ella li agradava molt la herba fresca, però el seu somni era ser una vaca a la que tenen que toxejar. Marcelina era la vaca més obediència de la granja però ella sabia que prou o tota la mataven.

2 Un matí arriba la associació de Boues però ho mostro que volen comptar una de les seves vacques. Començaran per Blanqueta, Blanqueta sols feia que menjava així que passaran a la següent, Silèneta. Aquesta sols feia que menjava d'un costat a un altre així que es votaran unes quantes, arribaran a Marcelina. Ella es mirat molt contenta, i va començar a oïdax:

3 - mu mu mu;

4 Els homes no s'ho pensaven un segon



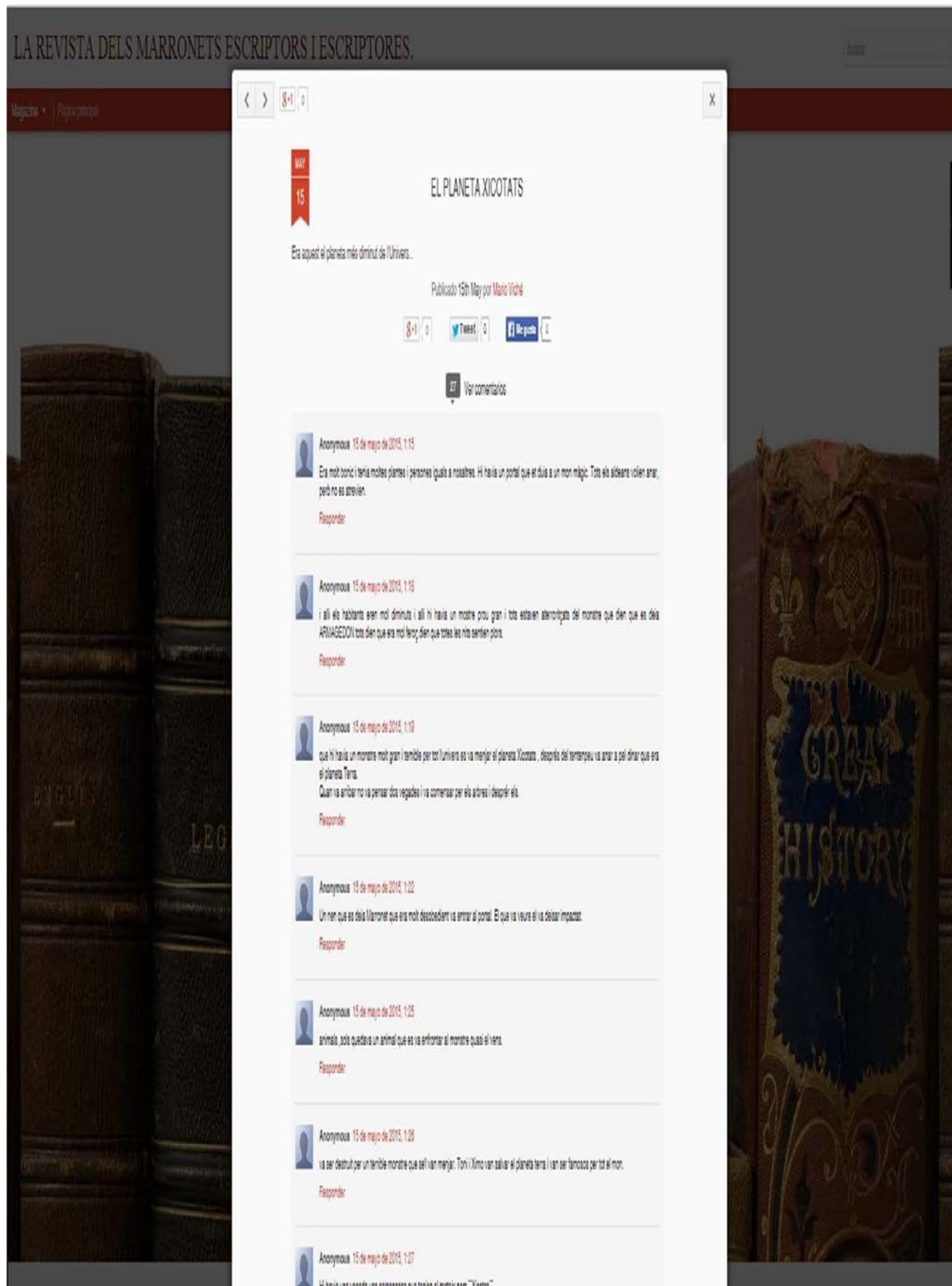
43 No va fer mal a ningú però va ser un
44 total impressionant.

LA VACA MARCELINA 3 CAPITOL LA XIQUETA MARIA

45 La vaca ja no li agradava ser
46 to seica. Pot ser ho feia ve però ella no
47 volia així que va decidir que la venyguera.
48 Un matí una xiqueta i ~~nom~~ pare anaven
49 caminant per el carrer. La vaca molt
50 li va fer un gest per a que li abra
51 La xiqueta no s'ho pensà volien comprar
52 la. El pare ho accepta ja que tenien una
53 granja que no era de negocis.
54 Quant arribaren a casa la mare
55 li ensenya la vaca a sa mare. A ella
56 li agrada molt. La xiqueta li digué que
57 es deia Maria. Es feten molt amigues
58 i es van nomenar les millors amigues
59 amb un collar molt bonic que passà
60 "I love you". I així fou com la vaca
61 Marcelina visqué perquè als 6 anys va

62 Com a: FI

ANNEX III.



The image shows a screenshot of a web browser displaying a blog post. The page title is "EL PLANETA XICOTATS" and it is dated "15" (May 15th). The post content reads: "Era aquest el planeta més dminut de l'Univers... Publicado 15th May por Mario Viché". Below the post are social media sharing buttons for Google+, Twitter, and Facebook. There is a "Ver comentarios" button. The comments section contains seven anonymous comments, each with a "Responder" link. The comments are as follows:

- Anonymous 15 de mayo de 2015, 1:15: Era molt bonic i tenia moltes plantes i persones quasi a nosaltres. Hi havia un portal que et duia a un món màgic. Tots els adolescents volien anar, però no es atrevien.
- Anonymous 15 de mayo de 2015, 1:16: i allí els habitants eren molt dminuts i allí hi havia un monstre prou gran i tots estaven aterrotjats del monstre que dien que es deia ARIANGEDON tota dien que era mol llengües dien que tutes les no sentien plors.
- Anonymous 15 de mayo de 2015, 1:18: que hi havia un monstre molt gran i temible per tot l'univers es va menjar el planeta Xicotats, després del terratremu va anar a pel dirar que era el planeta Terra. Quan va arribar no va pensar dos vegades i va començar per els altres i després els.
- Anonymous 15 de mayo de 2015, 1:22: Un nen que es deia Marronets que era molt desobedient va entrar al portal. El que va veure el va deixar impactat.
- Anonymous 15 de mayo de 2015, 1:25: anímalo, jodi quedais un animal que es va enfrontar al monstre quasi el venç.
- Anonymous 15 de mayo de 2015, 1:28: va ser destruït per un terrible monstre que se'l van menjar. Toni i Ximo van salvar el planeta terra i van ser famosos per tot el món.
- Anonymous 15 de mayo de 2015, 1:27: Hi havia una vesuda una raconessa que tenien el mateix nom "Xicotats".

LA REVISTA DELS MARRONETS ESCRIPTORS I ESCRIPTORES.

Magazine • Programa

UNA DE PIRATES

Havia una illa deserta a la qual...

Publicado 15th May por [Marta Vidrié](#)

8+1 0 | [Twitter](#) 0 | [Me gusta](#) 0

12 Ver comentarios

Anonymous 15 de mayo de 2015, 1:15
Van atacar una montanya imaginable d'or, plata, i moltes més coses precioses. El pirata que les havia atacat se deia Sanchaemeraltia, es deia así perquè quan era un pirata jove li va robar una emeralda al rei d'Espanya. El pirata feia uns quatre anys.
[Responder](#)

Anonymous 15 de mayo de 2015, 1:17
que hi havia un tresor que contenia monedes de socolata i or. El pirata barba roja va anar a l'illa.
[Responder](#)

Anonymous 15 de mayo de 2015, 1:19
que vivien poca gent, però la gent era maga i podien fer lo que vulgueren.
Van conèixer la platja màgica. Van conèixer el forns de la platja en la ciutat més gran del món. Van salvar un milió de vegades la ciutat.
El monstre vivia en una montanya Tournas, van anar a la montanya.
[Responder](#)

Anonymous 15 de mayo de 2015, 1:19
Hi havia una vegada un vaivell pirata.
El capità estava buscant una illa per a tancar el tresor del diamant. Després de trobar-la van preparar la vela i es van dirigir cap a la costa del diamant on estava el tresor.
Van anar a una illa deserta on estava la cosa.
Van parar i es van repartir per tota la illa en coidat.
[Responder](#)

Anonymous 15 de mayo de 2015, 1:19
Havia una illa deserta a la qual vivien un grup de pirates que estava perduts els 4 pirates no van tenir per on anar però de sobte es van trobar un parlat que els mostrava el camí a un lloc a on hi havia palmeres i coves i es van quedar a viure allí.
[Responder](#)

Anonymous 15 de mayo de 2015, 1:19
Que havia mort, tobb era que no robava més, el mal era que ningú sabia en quina illa estava. Molts gent havia buscat durant anys, però segües

LA REVISTA DELS MARRONETS ESCRIPTORS I ESCRIPTORES.

Magatzem Programari

841 0

WAT 15

UN VIATGE MOLT ACCIDENT

Quan anàvem a coneglar la nostra aventura vam veure que les nostres bicicletes estaven trencades. Alhora...

Publicat 15th May por [Miro Viché](#)

841 0

16 Ver comentarios

Anonymou 15 de mayo de 2015, 1:18
Tenien que caminar hasta la muntanya d'Almanara. Però un xiquet es va caure del camí i el va mossegar un gos que hi havia. Alhora es va començar a ploure i van anar a la muntanya.

[Responder](#)

Anonymou 15 de mayo de 2015, 1:19
Es va esperar un poc quan es va anar el gos, però després va ésser un drac i els va seguir hasta anar a la muntanya.

[Responder](#)

Anonymou 15 de mayo de 2015, 1:20
Al anar va aparèixer un dimoni i tota la gent no van tornar en no va quarta any.

[Responder](#)

Anonymou 15 de mayo de 2015, 1:25
Una altra gent va anar, però no va trobar el dimoni.

[Responder](#)

Anonymou 15 de mayo de 2015, 1:27
Segurament era un producte de la seva imaginació... o no.


[Responder](#)

Anonymou 15 de mayo de 2015, 1:28
Altra gent no creia en el drac i el dimoni, però altra gent sí.

[Responder](#)

Anonymou 15 de mayo de 2015, 1:29
Quin meste!!!

[Responder](#)



ANNEX IV.

TANCATS DINS LA PLAY

Un dia 2 xiquetes estaven jugant a la Play, però una volia el joc de cantar i l'altra volia el de ballar.

les dues xiquetes que es deien Sofia i Paula es van ficar a renyir i la Play les va agafar i les va introduir al seu joc preferit.

Paula va anar a parar al joc de ballar i Sofia al de cantar. Passaren dies i Sofia i Paula ja es volien trobar per tornar a casa, encara que tingueren que fer el preferit de l'altra.

les xiquetes s'adonaren que podien fer les dos coses a la vegada, però el problema era com eixir.

Quan les xiquetes es van trobar van veure una carta que deia "si voleu eixir les paus heu de fer". les xiquetes les feren i tornaren a casa just al mateix moment que entraren a la Play i les xiquetes no tornaren a renyir.

Fi

DEURE

VAREN

HISTÒRIA

EL XIQUET

AMBBBE

Hi havia una noia que un xiquet mal amable sempre
se estava content i hi havia una cosa que li agradava
feia molt i era el pare Noel q ell com li agrada
la moltíssim ja que per mal llumia que estigues
amiga a ajudar i un dia es entera de que el pare
noel li faltava un nen i el xiquet ama a buscar
al nen i el troba i l'el porta al pare Noel i es
la noia i el xiquet estigue en la llista de
xiquets bons.

CASTE

HISTÒRIA

EL FIN DE

SEMPRE

COMPTES

PRIMES

El domingo vinieron mis primos Fernando y Justine
por la mañana nos dieron los regalos de papa
noel. Mis abuelos, mis tíos i mis otras tías, nos
dieron el regalo los demás lla me lo arcan
dado yo tube la merd rapid strique, el camion de
lega ultra igenda y el filander trap team.
Luego nos fuimos a un bar a comer i quando
legamos a casa jugamos un rato fue muy divertido!

Las aventuras de Pablo.

En el cole hicieron una fiesta para celebrar un cumpleaños. Pablo que cumplía 9 años invitó a sus compañeros de clase, las chicas comieron tarta de fresa y los chicos tarta de macedonia. A la mañana siguiente se dieron cuenta que los chicos tenían superpoderes y las chicas no. Sería algo que tenía la tarta de macedonia.

Tardaron en aprender a usar los poderes. Cuando lo consiguieron ayudaron a mucha gente.


Pero... un día dejaron de tener los poderes. Por lo visto los efectos solo duraban unas horas.

Gracias a eso se hicieron famosos en el pueblo.

< > 8+1 0

AUG 31


POESIES



Publicado 31st August 2014 por Mario Viché

8+1 0 Tweet 0 Me gusta 0


38 Ver comentarios

 Anonymous 27 de octubre de 2014, 9:02


"TOM!"
A mi madre se lo dieron
y en Faura lo cogimos.
Este es mi Tom
al que quiero un montón.
Mi hamster favorito
mi mascota preferida
en su nidito
pasa el día
con su ruedecita
me alegra el día.
Eres ohiquitin
y un gloton
igual te comes
el pan que un jamón.
Cualquier día rodaras
y explotarás.
TONI ABELLAN

Responder

Respuestas

 Anonymous 27 de octubre de 2014, 9:05

No era chica? Por cierto soy Estrella


 Anonymous 27 de octubre de 2014, 9:06

Al final era chico.
TONI

< > g+1 0 X

AUG
31

HISTÒRIES REALS



Publicado 31st August 2014 por [Mario Viché](#)

g+1 0 Tweet 0 Mo gusta 0

108 Ver comentarios


 **Anonymous** 9 de septiembre de 2014, 6:25

PABLO ARNAU Y LAS CUEBAS DEL PINO DE L'ESCOBON

Yo cuando fui de vacaciones fui un día a visitar una cueba que la montaña donde estaba era muy empinada y avia una pendiente muy peligrosa cuando llegamos arriba del todo que tambien vinieron mis primas nos adentramos a dentro de la cueba y daba mucho miedo y nos salimos a mita de cueba nos salimos cuando llegamosa casa le contamos a mi abuela donde abiamos ido y mi abuelo nos conto que mi bisabuea ganaba el dinero para dar de comer a sus ijos llebando con un burro minerales de la montaña donde aviamos ido ala cruz de la gitana que era una montaña que estaba muy lejos.

[Responder](#)

▼ **Respuestas**

 **Anonymous** 9 de septiembre de 2014, 7:52

TONI ABELLAN I EL VIATJE A ALCALA DEL XUQUER

< > 8+1 0

X

AUG
31

HISTÒRIES FANTÀSTIQUES

Publicado 31st August 2014 por [Mario Viché](#)

8+1 0

Tweet 0

Me gusta 0

227 Ver comentarios

Anonymous 10 de septiembre de 2014, 7:24

TONI ABELLAN Y LA CUEVA FANTASTICA

Un día de verano, un grupo de amigos: Toni, José Cardona y Pablo. Pensaron ir de caza a la montaña, quedaron en casa de Toni a las 16:00. Una vez todos llegaron, cogieron las motos y se fueron, Cardona no tenía moto y se fue con Pablo. Llevaban una pistola para cazar, una mochila con comida y bebida por si se hacía tarde. Una vez llegaron a la montaña vieron una cueva en lo alto y decidieron subir a verla. Fueron subiendo la montaña y cada vez veían cosas más raras, culebras, ratas, escarabajos. José estaba asustado porque los bichos le daban mucho asco, pero aun así subió. Cuando llegaron arriba de la cueva, entraron dentro y se sentaron a comer un poco porque tenían mucha hambre, entonces se les armo un oso, ellos le dieron de comer y el oso se hizo amigo de ellos y los llevo dentro de la cueva donde vieron que habían muchos animales gigantes. Pero como no se fiaron le pegaron un tiro al oso y entonces se abrió una puerta y apareció mucho dinero. Ellos se lo repartieron y enseguida bajaron de la montaña.
FIN

[Responder](#)